Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 244. Brașovŭ, Sâmbătă 5 (17) Noemvrie 1888.

Brașovŭ, 4 Noemvrie v.

Alaltaerĭ ne-a comunicatŭ o telegramă din Berlinŭ scirea, că în cercurile bine informate de acolo esistă temerea, cumcă se vorŭ reîntórce stările de neliniște dela începutulŭ anului.

Tóte scirile din ḑilele din urmă și telegramele ce le-amŭ primitŭ adĭ dau dreptate cercurilorŭ din Berlinŭ, ca sĕ aibă astfelŭ de temerĭ.

Foile oficióse italiene spunéu în ḑilele din urmă, că pericululŭ e mai amenințătorŭ decâtŭ din partea vestică decâtŭ din ostŭ, ér pressa germană oficiósă în frunte cu ḑiarulŭ cancelarului Bismarck a pornitŭ totŭ în ḑilele din urmă o campaniă violentă contra Franciei, încercându-se a o înfățișa ca avêndŭ tendințe rĕsboinice.

Neliniștea Germaniei a pricinuit'o cu deosebire bugetulŭ celŭ mare alŭ ministerului francesŭ de rĕsboiu, bugetulŭ ordinarŭ și estraordinarŭ, care se urcă la unŭ miliardŭ de francĭ. Unŭ asemenea bugetŭ nu se póte motiva, ḑicŭ ḑiarele germane, decâtŭ numai în vederea intențiunilorŭ rĕsboinice ce le are Francia.

Imediatŭ după acéstă campaniă ḑiaristică, venì scirea, că statulŭ majorŭ germanŭ stă prin curierĭ în continuă comunicațiune cu statulŭ majorŭ italianŭ, care a trimisŭ ca de probă statului majorŭ germanŭ planurile de mobilisare ale armatei italiane.

In timpŭ ce pressa germană și italiană înfățișéză atâtŭ de periculósă situațiunea în vestŭ, unŭ ordinŭ alŭ Țarului rusescŭ dispune sĕ se facă schimbărĭ esențiale în dislocările de trupe la granița din vestŭ, o mĕsură care însemnéză constituirea corpurilorŭ de armată nu atâtŭ pentru o mai ușóră administrare, cum ḑicŭ foile rusescĭ, câtŭ mai multŭ pentru o mai sigură conducere a trupelorŭ și pentru o mai strînsă concentrare a lorŭ. In același timpŭ se îndeplinì contractarea împrumutului de cincĭ sute milióne francĭ făcutŭ de Rusia în strĕinătate, partea cea mai mare în Parisŭ și în Londra.

Tóte acestea au produsŭ mare neliniște în Berlinŭ, căcĭ după cum ne comunică telegramele de adĭ, acolo se consideră împrumutulŭ ca fiindŭ făcutŭ pentru scopurĭ de înarmare, ér schimbările în dislocarea trupelorŭ rusescĭ suntŭ declarate ca fiindŭ menite sĕ întăréscă trupele concentrate la granița vestică a Rusiei.

Cei din Berlinŭ sciu sigurŭ și aceea, că garnisónele din districtele vestice au fostŭ întărite încă cu două divisiunĭ de infanteriă și că alte douĕ-trei divisiunĭ sunt disponibile pentru acelașĭ scopŭ. Peste douĕsprеḑece corpurĭ de armată rusescĭ se află în prima liniă în fața granițelorŭ germană, austro-ungară și română, cu alte cuvinte o armată ce trece cu multŭ peste o jumătate de milionŭ de ómenĭ.

Ținêndŭ sémă de tóte acestea, orĭ-cine va ajunge la convingerea, că e cu neputință sĕ se mai prelungéscă multŭ timpŭ acéstă stare de lucrurĭ, care ține în continuă neliniște și nesiguranță popórele și care le aduce ruina financiară și economică.

Insușĭ Regele Belgiei a descrisŭ unei deputațiunĭ, ce a primit'o, situațiunea Europei ca fiindŭ plină de pericule.

Pe timpulŭ acesta de obiceiu se rĕspândeau scirĭ rĕsboinice. Așa s'a întêmplatŭ acum unŭ anŭ, așa în anii trecuțĭ. De astădată însĕ faimele de rĕsboiu suntŭ de-o fatală actualitate, căcĭ chiar décă n'ar scrie nimicŭ foile oficióse și n'ar vorbi nimicŭ Regii, arŭ fi cifrele bugetelorŭ de rĕsboiu, ale împrumuturilorŭ și ale armatelorŭ, carĭ ar vorbi cu limbĭ de focŭ.

DIN AFARA.

Radicalii francesì se 'ncércă sĕ înlocuiască autoritatea guvernului prin acțiunea comisiunilorŭ parlamentare. Deputatulŭ radicalŭ Wickersheimer a propusŭ de curêndŭ sĕ se înființeze unŭ *comitetŭ diplomaticŭ*, constătătorŭ din 12 deputațĭ și 8 senatorĭ, căruia sĕ i-se facă cunoscute tóte instrucțiunile ce ministrulŭ de esterne le dă agențilorŭ din streinĕtate; comitetulŭ sĕ'șĭ dea mai departe părerea asupra tuturorŭ tractárilorŭ și sĕ esamineze tóte tractatele și convențiunile înainte de a se încheia. Deputatulŭ șĭ-a motivatŭ propunerea cu aceea, că nu e cu putință sĕ se comunice de pe tribuna parlamentului tóte documentele diplomatice, și de aceea se sustrage dela orĭ-ce controlŭ și se esercită în secretŭ tocmai acea parte a activității guvernului, care ar puté aduce țéra în periculŭ. Wickersheimer speră dela influința comitetului o órecare continuitate în conducerea politicei esterne și unŭ controlŭ efectivŭ alŭ acesteia de cătră parlamentŭ. *Unŭ ordinŭ alŭ Țarului* desființéză districtulŭ militarŭ Charkov și guvernamentele Cernigov, Pultava, Kursk și Charkov, care aparținŭ acelui cercŭ, se încorporéză în privința administrațiunei militare la districtulŭ militarŭ Chiev. Guvernamentele Orelŭ și Voroneș se încorporéză la districtulŭ militarŭ Moskva. Cerculŭ Sciucin din guvernamentulŭ Lomșa se trece dela districtulŭ militarŭ Varșovia la districtulŭ militarŭ Vilna, cerculŭ Hotinŭ din guvernamentulŭ Basarabia se trece dela districtulŭ militarŭ Odessa la districtulŭ militarŭ Chiev. Unŭ ordinŭ ministerialŭ privesce amĕruntele schimbărilorŭ ce se facŭ prin ordinulŭ împĕrătescŭ în administrațiunea militară.

Monitorulŭ imperiului germanŭ publică *tractatulŭ anglo-germanŭ privitorŭ la Africa ostică*, încheiatŭ la 3 Noemvre n. pentru blocarea litoralului osticŭ african cu învoirea Sultanului din Zanzibarŭ, care e stăpânŭ peste acestŭ litoralŭ. Ca motivŭ alŭ blocării se aduce estinderea inimicițiilorŭ comercianțilorŭ arabì de sclavĭ contra suprimării comerciului cu sclavĭ și contra comerciului legitimŭ alŭ popórelorŭ creștine cu indigenii, ér ca scopŭ alŭ acestei mĕsurĭ e visitarea corăbiilorŭ, sub orĭ-ce bandieră arŭ fi ele care arŭ da bănuială, că sprijinescŭ comerciulŭ cu sclavĭ și că întroducŭ arme și monițiunĭ în Africa ostică. Fiind-că comerciulŭ cu Negri și inimicițiile Arabilorŭ se întindŭ până pe teritoriulŭ portugesŭ, se declară, că e de doritŭ sĕ se obțină și cooperarea Portugaliei. Conformŭ învoelei, admiralulŭ englesŭ și celŭ germanŭ în Zanzibarŭ au sĕ stabiléscă amĕruntele blocării. Acésta va dura până ce una din cele două puterĭ va arăta intențiunea d'a se ridica blocarea.

Desbătêndu-se în camera francesă asupra bugetului ministrului de esterne, ministrulŭ Goblet vorbì despre *situațiunea generală* și ḑise, că Francia póte privì în fața ei cu sânge rece. Francia nu amenință pe nimenea și e destulŭ de tare, ca sĕ nu se témă de nicĭ o provocare. Ea nu pregătesce nicĭ o cucerire și nu póte deștepta simțibilitatea nimĕruì. Guvernulŭ are sĕ apere demnitatea Franciei, fără a uita, că susținerea păcii este celŭ mai supremŭ interesŭ alŭ țĕrii. Combătêndŭ Goblet amendamentulŭ, care țintea desființarea ambasadei francese din Vaticanŭ, ḑise că, câtă vreme Francia trăesce sub regimulŭ concordatului, e necesarŭ sĕ întrețină relațiunĭ cu Vaticanulŭ pentru disciplina clerului și pentru numirea cardinalilorŭ și episcopilorŭ. „Importanța protectoratului francesŭ în Orientŭ cere, ca Francia sĕ stea în raporturĭ diplomatice cu Vaticanulŭ; protectoratulŭ nĭ-se dispută de cătră puterile rivale, din care causă amiciția Papei e de mare prețŭ pentru noi. Papa are desdestule nĕcasurĭ, sĕ i-le mai sporimŭ acum și noii? S'a ḑisŭ dĕunăḑile, că Papa numai pe Francia mai póte conta Asta nu'nsemnéză, că Francia ar puté

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(7)

Unŭ mortŭ între viĭ.

(Novelă engleséscă.)

Spre scopulŭ acesta lordulŭ întroduse în camerile secrete ale castelului ómenĭ streinĭ, pe carĭ înainte de asta nu i-a mai vĕḑutŭ nimenĭ.

După două sĕptĕmânĭ medicii conceseră Alicei sĕ facă o preumblare pe cărările parcului.

Oliver se simția fericitŭ când conducea la brațŭ pe acéstă ființă frumósă, a cărei față era așa de palidă, ca cerculŭ din prejurulŭ lunei.

„Oliver“, începù încetŭ Alice, „vino pe lângă lacŭ.“

„E departe Alice, te ostenescĭ pân'acolo.“

„Sunt curiósă a vedé sălciile triste pe carĭ le iubescŭ atâtŭ de multŭ.“

Și cum s'apropiau încetișorŭ de lacŭ, Alice observà sub crengile sălciilorŭ înălțându-se o statuă.

„Ce strălucesce colo, Oliver?“

„Indată vomŭ sosi acolo Alice, nicĭ eu nu sciu.“

Cum se apropiau, totŭ mai bine se putea deosebi frumósa statuă, ce era așеḑată tocmai sub salcia tristă, de care se îndrăgì ea așa de multŭ. Ea era o reminiscență din marmură albă, ce purta pe frunte unŭ nume încungiuratŭ de-o corónă de florĭ „Nu mĕ uita.“ In laturea stângă a statuei erau cioplite cu multă artă o inimă, ce ardea, și o sabiă încoronată.

Alice, îndată ce privì statua, erupse într'unŭ plânsŭ amarŭ și-șĭ plecà capulŭ pe sînulŭ lordului.

„Țĭ-am spusŭ, Alice,“ șoptì Oliver. „sĕ nu venimŭ la loculŭ acesta.“

Alice îșĭ ridicà fruntea și c'unŭ zîmbetŭ tristŭ și cu voce caldă ḑise:

„Dulcele meu Oliver, d-ta eștĭ celŭ mai nobilŭ omŭ pe lume.“

„Vino sĕ mergemŭ de-aicĭ Alice“, îi observà lordulŭ, „d-ta eștĭ încă slabă și tóte astea nu-țĭ facŭ bine. Acușĭ la primăvéră, când aerulŭ e móle și caldŭ, vomŭ veni în tóte ḑilele aicĭ. Statua acésta va fi altarulŭ amintirilorŭ d-tale.“

Statua era eternisarea lui O'Keary Reginald.

Alice de acum înainte vedea în lordulŭ cea mai sublimă ființă din lume, ale cărui gândurĭ și simțirĭ suntŭ vrednice fiecare de a fi admirate.

Intr'o diminéță ea s'apropià singură de statuă și mirarea ei îi fù peste mĕsură, când vĕḑù pe lordulŭ îngenunchiatŭ înaintea marmorei recĭ.

Dumneḑeulŭ meu, câtŭ îlŭ iubeșcĭ încă și acum!“ grăì întristatŭ lordulŭ.

„Oh, Oliver, acésta nu e iubire, ci o durere nespusă pentru pierderea unui frate.“

„Care-țĭ stăpânesce inima.“

„Nu Oliner, căcĭ și durerea mea îșĭ are speranțele sale.“

„Și anume?“

„Eu credŭ, că voiu afla o inimă asemenea celei ce o'am pierdutŭ!“

„Credĭ dta?“

„Deja am și aflat'o.“

„Și anume?“.

„A d-tale, Oliver“.

Alice îi intinse mâna cu grațiă și tremurândŭ de fericire.

„Așa-déră potŭ spera?“

„Ce, Oliver?“

„Implinirea dorinței mele celei ma sfinte!“

„Care, anume?“

„Ca d-ta sĕ-țĭ scimbĭ numele în „lady Worsfield.“

„Mylord, nu'mĭ este iertatŭ sĕ grăbescŭ pasulŭ acesta.“

„Va sĕ ḑică érășĭ îmĭ refusĭ.“

„Nu, Oliver, eu n'așĭ fi mai fericită ca atuncĭ, când țĭ-așŭ puté împlini dorința.“

Și aicĭ, înaintea statuei lui Reginald Alice, sĕrutà pe tĕnĕrulŭ lordŭ, în inima cărnia fericirea astfelŭ crescea, încâtŭ i se părea o durere.

Din firea lui, Oliver nu era omŭ spulberaticŭ, dér totușĭ apucà pe Alice de mijlocŭ și fugi cu ea spre curte, unde bĕtrânulŭ Dumfort tocmai împărța ordine slujitorilorŭ.

Elŭ i-se presentà bĕtrânului ca mire, ér pe Alice ca mirésă și nu lipsea decâtŭ binecuvêntarea părintéscă pentru care n'avea nevoiŭ de multă ostenélă.

Tăcutulŭ castelŭ din Manfries deveni dintr'odată lăcașulŭ fericirei.

S'a făcutŭ logodna și se lățì îndată până și în locurile cele mai depărtate vestea, că lordulŭ din Mantries, cunoscutŭ odată sub numele de „nemilosulŭ“

interveni, ca să'i restitue puterea luméscă; dér cu câtŭ mai multŭ jefuitŭ e Papa de puterea luméscă, cu atâtŭ mai multŭ să se onoreze Francia prin aceea, că ea nu 'şĭ micşoréză cu nimicŭ respectulŭ ce-lŭ are pentru înalta autoritate ce o are Papa." Amendamentulŭ a fostŭ respinsŭ şi bugetulŭ s'a votatŭ.

*

O telegramă din Petersburg, ce amŭ primit'o la 11 Noemvre n., ne împărtăşise, că „Journal de St. Petersburg" impută unŭ mare gradŭ de nesciinţă acelora, carĭ credŭ, că *generalulŭ Gurco*, guvernatorulŭ Varşovei, a putută ţiné o *vorbire* atâtŭ de *resboinică*, precum comunicaseră foile francese şi polone. Lucrulŭ stă astfelŭ: Intorcêndu-se din Rusia la postulŭ sĕu, ambasadorulŭ rusŭ din Berlinŭ Şuvalov, acesta se opri în Varşovia unde i-s'a datŭ unŭ banchetŭ. Cu acéstă ocasiune se dice, că generalulŭ Gurco ar fi ţinutŭ o vorbire de cuprinsulŭ, că „sufletulŭ sĕu e rĕsboinicŭ cu tótă situaţiunnea pacinică; Rusia e încunjurată numai de duşmanĭ, dér armata rusă, póte, déeă ordonă Ţarulŭ, să trécă în 24 óre peste amêndouĕ graniţele, ea cunósce drumurile ce ducŭ la Viena şi la Berlinŭ."

Generalulŭ Harrison

noulŭ preşedinte alŭ Statelorŭ-Unite.

Noulŭ preşedinte alŭ Statelorŭ-Unite din America de Nordŭ, generalulŭ Benjamin Harison, s'a născutŭ la 1833. Buniculŭ sĕu a fostŭ William Henry Harrison, eroulŭ dela Tippecanoe, şi alŭ 9-lea preşedinte alŭ Statelorŭ-Unite. Străbuniculŭ sĕu, alŭ cărui nume ilŭ pórtă, era unulŭ dintre părinţiĭ patriei, adecă dintre bărbaţiĭ ale cărorŭ semnăturĭ órnéză originalulŭ proclamăriĭ independinţei. Homestead, unde s'a născutŭ Harrison, e situată în North Bend Ohio, câte-va mile la sudŭ de Cincinati. După ce a terminatŭ scólele din patria sa, s'a dusŭ la Universitatea din Oxford, unde şi-a luatŭ licenţa după trei anĭ. In Cincinati a fostŭ admisŭ ca advocatŭ fără a fi încă majorŭ, ba a avutŭ curajulŭ să se căsĕtorescă. Tênĕrulŭ advocatŭ se mută la Indianopolis unde a rĕmasŭ până astădĭ.

Familia lui Harrison n'a trăitŭ tocmai în abondenţă, nicĭ când a ajunsŭ să aibă clienţĭ multĭ. Veni rĕsboiulŭ civilŭ şi guvernatorulŭ Martonŭ ilŭ induplecă să plece la rĕsboiu cu o companiă de ómenĭ recrutaţĭ de dênsulŭ. Harrison înaintă în gradŭ, cu iuţéla obicĭnuită pe atuncĭ, deveni căpitanŭ şi apoi colonelŭ, dér nu avea ocasiune să se distingă în vre-o luptă. Numai în diua dela Resacea, 23 Ianuarie 1865, avŭ atâta norocŭ militarŭ, că generalulŭ Hooker ilŭ putŭ propune de generalŭ brigadier. Exteriorulŭ sĕu nu era de locŭ marţialŭ şi de aceea camarazii seĭ nu cruţau cu totŭ felulŭ de glume pe generalulŭ în etate de 30 de anĭ. De altă parte însĕ elŭ se bucura de tótă încrederea soldaţilorŭ sĕĭ şi se dice, că rareorĭ unŭ oficerŭ a arătatŭ atâta zelŭ în serviciu ca generalulŭ Benj. Harrison.

Terminându-se rĕsboiulŭ, Harrison se întórse la Indianopolisŭ, continuându'şĭ érăşĭ advocatura. Totodată se aruncă în vêrtejulŭ politicŭ şi iată că astădĭ ilŭ vedemŭ în fruntea Statelorŭ-Unite!

SCIRILE DILEI.

Noua listă a *virilistilorŭ din comitatulŭ Mureşŭ-Turda* conţine 154 de virilişti, între carĭ dintre Românĭ aflămŭ pe d-nii advocaţĭ Mihailŭ *Orbonaşŭ* şi Patriciu *Barbu* din Reghinŭ, Dănilă *Harşia*, preotŭ în Milăşelŭ, Dr. Absolonŭ *Todea*, advocatŭ în Reghinŭ, Vasilie *Hosu*, protopopŭ în Têrgulŭ-Mureşului, Marcu *Cetăţénŭ* subjude r. în pensiune din Reghinŭ, Vasiliu *Viciu*, Demetriu *Viciu* şi Iosifŭ *Covrigŭ*, toţĭ trei proprietarĭ în Miraşteu, şi Ioanŭ *Manŭ* jun., proprietarŭ în Riciulŭ de Câmpiă. In seria viriliştilorŭ mai aflămŭ unele nume românescĭ, ca Seridon Coroianŭ din Riciulŭ de Câmpiă şi alţii, despre carĭ însĕ nu scimŭ cu siguritate, déeă putemŭ să'i numĕrămŭ între Românĭ, orĭ nu.

***

Din *Făgăraşŭ* se anunţă, că de câteva dile s'a ivitŭ acolo pojarulŭ, scarlatina şi difteria. Şcóla evangelică s'a şi închisŭ pentru câteva dile, din causă că băiatulŭ învĕţătorului a muritŭ de pojarŭ.

***

Ni-se scrie din Cluşiu: „*D-lŭ Dr. Ioanŭ Farcaşŭ*, fiulŭ protopopului gr. c. din Secŭ, în 7, 8 şi 10 Noemvre a. c. a făcutŭ censura advocaţială la tabla reg. din Têrgu-Mureşului cu succesŭ strălucitŭ. Cancelaria advocaţială şi-o va deschide în Deşiu. In cercurile române D-lŭ advocatŭ este deja de multŭ cunoscutŭ ca unŭ tînĕrŭ românŭ fórte talentatŭ şi cu caracterŭ firmŭ."

'I dorimŭ succesŭ bunŭ în noua cariera.

***

Se dice, că dela 15 Noemvre va apăre în Bucurescĭ o revistă politico-literară sub direcţiunea d-lui *Mihailŭ Eminescu*. Numele ei va fi *Fântâna Blandusiei*.

***

„Românulŭ" e informatŭ, că *Rusia* va face în primă-véra viitóre o nouă liniă ferată prin Basarabia. Ea se va construi în urma avisului statului majorŭ.

***

Guvernulŭ românŭ a cerutŭ dela guvernulŭ austro-ungarŭ estradarea individului Schildhaus, născutŭ în Cracovia, condamnatŭ în România la doi anĭ închisóre pentru mai multe fapte sĕvârşite de elŭ, precum scrie „Românulŭ".

***

O telegramă din *Triest* comunică: Cererea reuniunei şcolare italiane „Pro-Patria", de a da la 18 Noemvre n. o representaţiune teatrală estraordinară în folosulŭ reuniunei, avêndŭ a se juca drama „Oreste" de Alfieri cu concursulŭ lui Tommaso Salvini (actorŭ italianŭ vestitŭ), a fostŭ respinsă de guvernatorŭ sub pretextŭ, că s'ar puté turbura ordinea publică. La 18 se ţine şi congresulŭ reuniunei „Pro-Patria" în Triest."

***

Facultatea teologică a universităţii *din Giessen* a conferitŭ principelui *Bismarck*, cu ocasiunea aniversăriĭ dilei nascerei lui Luther, demnitatea de *doctorŭ în teologiă*.

***

„*Deutsche Post*", care apare în loculŭ fostului diarŭ „Deutsche Wochenschrift" şi apĕră interesele Germanilorŭ în străinătate, e *oprită* d'a mai intra *în Rusia*, fiindcă între Germanii din provinciile baltice avea unŭ mare numĕrŭ de cetitorĭ.

Afacerea voluntarilorŭ pe unŭ anŭ.

Sub titlulŭ „*esamenulŭ voluntarilorŭ pe unŭ anŭ şi Ardealulŭ*" scrie „Pesti Naplo" în numĕrulŭ sĕu dela 11 Noemvre a. c. între altele:

„Proiectulŭ de lege militarŭ a pusŭ în uimire societatea ardeleană, stabilind că de aci încolo acei voluntarĭ, carĭ nu vorŭ depune esamenulŭ de oficerŭ, să servéscă încă unŭ anŭ dreptŭ pedépsă.

„Déeă e lipsă neapĕrată de oficerĭ şi déeă voiescŭ să îndulcéscă tinerimei maghiare cariera militară, atuncĭ acésta nu se póte ajunge prin legĭ atâtŭ de violente, ci regimentele ungurescĭ să fiă comandate ungauresce şi totulŭ să méargă în limba maghiară. Ómenii esperţĭ spun, că acésta s'ar puté face fără turburarea conglăsuirei. In casulŭ acesta se vorŭ găsi destui oficerĭ maghiarĭ, şi junimea nu se va înstreina de cariera militară. Dér pe câtŭ timpŭ la miliţiă tóte vorŭ merge în limba germană, junimea maghiară se va da îndĕrĕtŭ dela acéstă carieră. Sĕmţulŭ naţionalŭ nu se póte suprima cu puterea! Unŭ tênĕrŭ maghiarŭ însĕ nu se póte simţi bine acolo, unde tóte mergŭ numai în limba germană".

„Dér déeă nu se póte împlini acéstă dorinţă vechiă a naţiunei, atuncĭ să rĕmână mai bine în vigóre vechiulŭ sistemŭ, pentru ca numai acela să depună esamenulŭ de voluntarŭ, care voiesce. Şi voimŭ să arĕtămŭ şi causele pentru ce."

„Marea massă a tinerimei maghiare cunósce limba germană numai încâtŭ a putut'o învĕţa în scólă. Acéstă cunoscinţă însĕ, precum arată esperienţa, nu trece peste simpla cetire. Suntŭ atâtea obiecte în scólă, încâtŭ nimenĭ nu se póte îndeletnici acolo de a-şĭ câştiga o abilitate în limba germană.

„Viéţa socială din Ardélŭ nu se póte asemĕna cu cea din Ungaria. In oraşele maghiare din Ardealŭ, afară de Cluşiu, abia poţĭ audi pe cineva, care să vorbéscă într'o limbă străină, afară de vr'unŭ oficerŭ. Têrgulŭ-Mureşului, Odorheiulŭ, Aiudulŭ, Deeşulŭ, Turda, Gherla, Elisabetopole, Christurul săcuiesc, Kezdi-Oşorheiulŭ, Csikszereda şi alte oraşe mai micĭ suntŭ tóte oraşe curatŭ maghiare (De când şi Gherla, Deeşulŭ, Turda, Elisabetopole? — Red. Gaz.) Unŭ străinŭ trebue să se prăpădéscă acolo, déeă nu învéţă ungauresce, căcĭ cu limba germană nu póte trăi. In cele mai multe din aceste oraşe suntŭ gimnasii superióre sĕu inferióre; deórece tinerimea care învéţă acolo n'aude nicăirĭ o vorbă germană, ea'şĭ póte câştiga fórte puţine cunosciinţe din limba germană."

„Dér nicĭ în Cluşiu nu stă lucrulŭ altfelŭ la marea massă a tinerimei. Şi în Cluşiu societatea şi numele fiăcărei prăvălii (sic!) suntŭ esclusivŭ maghiare. Celŭ ce nu scie ungauresce se sémte de totŭ părăsitŭ. Fetele părinţilorŭ mai avuţĭ sciu, ce e dreptŭ, fără esceptiune nemţesce, dér dintre fii abia numai unŭ micŭ contingentŭ. Causa este că fetele mergŭ în asemenĭ institute private, de carĭ suntŭ mai multe în Cluşiu, unde instrucţiunea se face în limba germană şi unde se preferă încă limba francesă."

„Dér scolarii, carĭ cercetéză cele trei gimnasii superióre, sĕu scóla civilă sĕu alte institute, nu vĕdŭ aicĭ nicăirĭ vr'o scădere în necunoscinţa limbei germane, dér abia învéţă ceva dintr'ânsa în institute, şi le absolvéză aşa că strictŭ luatŭ nu sciu nimicŭ nemţesce. O esceptiune facŭ numai aceia, a cărorŭ părinţĭ potŭ ţiné instructorĭ în casă."

„Nu se potŭ dér pune oraşele ardelene în aceeaşĭ categoriă cu Budapesta, Pojunŭ, Caşovia, Aradŭ etc.! Aceste şi alte oraşe ungurescĭ suntŭ centre marĭ de comerciu, unde cunoscinţa esclusivă a limbei maghiare nu este totdéuna de ajunsŭ. Dér oraşele în Ardélŭ se potŭ numi şi acum mai curêndŭ *patriarchale* sĕu orĭ şi ce alta, numai comerciale nu. Şi unde se arată comerciulŭ, ca în Cluşiu, acesta are caracterŭ esclusivŭ maghiarŭ, căcĭ altfelŭ nu póte esista (sic!)"

„Care va fi în asemenĭ împrejurărĭ resultatulŭ finalŭ alŭ celei mai nouĕ legĭ militare? *Germanisarea în stilŭ mare.*

---

s'a logoditŭ c'o fată tênĕră frumósă, dér săracă. Lucru naturalŭ, că lumea, aşa disă mare, îşĭ rîdea de acésta.

Lordulŭ însĕ nu'şĭ bătea capulŭ cu flecurile lumei marĭ. Dilele lui erau pline de fericire, aducêndu'ĭ fiăcare din ele totŭ mai nouĕ bucurii, şi visurĭ totŭ mai nouĕ.

Alice împlini tóte dorinţele lordului şi se împăcă cu sórtea, căcĭ de, ea în loculŭ pierderei trecute a făcutŭ o altă isbêndă totŭ aşa de valorósă, cum dintr'o miiă déeă unuia i-se întêmplă.

Ei pururea petreceau împreună şi cea mai mare bucuriă o simţeau când eşiau cu roibii la călăritŭ cu carĭ ocasiunĭ fórte adeseorĭ vedeau cimiterulŭ unde odinióră s'au întêlnitŭ şi s'au despărţitŭ aşa fără de voiă.

S'apropia primăvéra. Lordulŭ se simţea celŭ mai fericitŭ omŭ din lume. Cam pe vremea acésta era hotărîtă diua cununiei şi tocmai atuncĭ înceta şi anulŭ de doliu alŭ Alicei după Reginald. Arborii înmuguriţĭ, sălciile înflorite, paserile cântăreţe şi aerulŭ blândŭ şi dulce ce se iviau cu primăvéra, tóte, tóte îi vorbiau lui Oliver de fericirea lui viitóre.

Abia aştepta momentulŭ, ca, plecatŭ pe sînulŭ plinŭ de graţii alŭ iubitei sale, să-i spună: „Oh, iubita mea femeiă, care m'ai învĕţatŭ să iubescŭ şi mi-ai făcutŭ să-mĭ fiă dilele mai dulcĭ, fiă fericirea ta întotdéuna aşa de mare, câtŭ de mare este iubirea mea pentru tine."

Déeă se întêmpla să fiă singurĭ, nu vorbeau decâtŭ de planurile viitorului.

Lordulŭ vorbea despre plăcerile Londrei, despre seσ́nele ei sgomotóse, despre musicele clasice, despre balurile mascate, despre seratele şi viéţa strălucită dela curte; dér Alice nu doria din acestea nimicŭ. Mai mare fericire îi făcea ei aicĭ statua unui mortŭ şi iubirea unui viu, decâtŭ tóte strălucirile capitalei.

Intr'o di steteau amêndoi pe balconulŭ pavilonului din grădină şi admirau reînviera naturei. Orisonulŭ era curatŭ, cerulŭ devenia din ce în ce mai vênătŭ şi se putea audi pe arborii înmuguriţĭ câte-o pasere cântândŭ frumósei dile cântece de laudă, pe când radele sórelui pĕtrundeau prin aerulŭ celŭ plăcutŭ. Pretutindenea se vedea speranţa şi bucuria reînvierii naturei.

Alice cu unŭ zîmbetŭ dulce grăi:

„Dumnedeule, ce frumósă e primăvéra! Privesce mica vălcea, câtă bucuriă se revarsă în picurii ei de apă, limpede ca cerulŭ, desbrăcată de haina ghéţósă a iernei. Privesce colo în depărtare coliba ciobanului, turmele cu lână bogată şi ascultă clopotulŭ din amurgulŭ serii. Ce bine va fi nu peste multŭ!"

„Şi ce ai dice, Alice, déeă după cununia nóstră amŭ merge din Manfries spre ţĕrile din rĕsăritŭ, déeă amŭ căuta ruinele cetăţilorŭ, în carĭ au palpitatŭ inimile luĭ Romeo şi Iulia în cea dintâiu iubire. Déeă amŭ călĕtori pe lagunele din Veneţia privind marea înstelată şi ascultândŭ cântecele luntraşilorŭ, şi-am vedea popórele streine, regiunile necunoscute, clasicităţile artei, şi tóte acestea prin telescopulŭ fericitorŭ alŭ dragostei?

„Ce fericiţĭ am fi noi acolo!" dise c'o vóce simpatică Alice.

„Eu orĭ şi unde voiu fi acolo, unde vei fi d-ta."

„Da, da Oliver, şi eu voiu fi, pentru-că d-ta pretutindenea mĕ însoţescĭ."

Tinĕrulŭ lordŭ într'aceea o strînse frumosŭ la pieptulŭ sĕu, şi ea, roşindu-se, asculta bătăile inimei lui.

Amêndoi tăceau, căcĭ era clipa când fericirea inimei nu potŭ spună vorbele.

Alice privi deodată spăriósă în susŭ. In minutulŭ acesta se smulse c'o repediciune impuitóre din braţele lui, sângele'i eşi în obrajĭ şi tremurândŭ ca vérga abia putŭ esprima cuvintele:

„Dumnedeule sfinte! Étă Reginald!"

Lordulŭ se simţia deprimatŭ, nu putea nicĭ gândi, nicĭ vorbi mai multŭ. Privi cu ochĭ scânteiătorĭ spre uşa în dreptulŭ căreia sta unŭ tînĕrŭ palidŭ ca céra.

Streinulŭ sta nemişcatŭ ca o statuă şi numai buzele lui mişcătóre, ochii lui plinĭ de focŭ şi pieptulŭ ce-i crescea şi descrescea cu fiăcare suflare, ilŭ trădau că e viu.

„Milord", începŭ elŭ cu voce tremurătóre! „iartă-mĕ, că am fostŭ aşa de uşuraticŭ...."

Oliver ilŭ privia, mişcatŭ în întrégă fiinţa lui, ca pe unŭ cheruvimŭ ce stă în pragulŭ paradisului, ca să-lŭ alunge de-acolo îndĕrĕtŭ.

„D-ta eştĭ O' Keary Reginald?" întrebă lordulŭ, tremurândŭ de realitatea lucrului.

„Da, Milord!"

Nu suntemŭ preocupaţĭ faţă cu limba germană; dér ca Ardelenĭ nu putemŭ uita nicĭ de aceea, *câte greutăţĭ marĭ nu avemŭ spre a puté maghiarisa. Legea privitóre la studiulŭ limbei maghiare în şcólele poporale nu póte arăta nicĭ unŭ succesŭ.* Şi ce sĕ vedĭ, ca şi când toţĭ în Ardealŭ arŭ sci unguresce, guvernulŭ îşĭ ia unŭ avêntŭ şi de dragulŭ protegiării limbei germane voiesce sĕ frângă caracterulŭ maghiarŭ în oraşele nóstre“

„Sĕ nu ne jucămŭ cu cuvintele! Depunerea esamenului de oficerŭ silitŭ va duce lucrurile aicĭ. E numai vorbă gólă că esamenulŭ se póte depune şi în limba maghiară. Se póte în adevĕrŭ, însĕ numai atuncĭ, décă candidatulŭ nu se póte esprima bine în limba germană. Acésta însemnéză însĕ, că totuşĭ trebue sĕ scie nemţesce, căcĭ altfel nu s'ar puté esprima nicĭodată în limba germană“.

„In fine atragemŭ atenţiunea deputaţilorŭ noştri încă asupra unui punctŭ. Junimea ardeleană cu puţine esceptiunĭ este sĕracă. Pentru ea este o adevĕrată cestiune de viéţă de a-şĭ puté câştiga pânea câtŭ mai curêndŭ. Vorŭ lua-o deputaţii şi în prima liniă deputaţii ardelenĭ pe consciinţa lorŭ, ca o parte a tinerimei nóstre, pentru că nu birue limba germană, sĕ fiă înşirată în oştire şi pe doi séu trei anĭ, ca spre paguba lorŭ şi a părinţilorŭ lorŭ sĕ fiă scoşĭ şi mai departe din cariera lorŭ? Destulŭ de aspru a lovitŭ pe tinerii mai sĕracĭ ordonanţa ministrului Trefort, după care cel ce cercetéză universitatea nu póte fi primitŭ nicĭ ca scriitorŭ undeva, pentru ca sĕ nu-şĭ negligeze prelegerile. Chiar şi acuma voluntarulŭ pe unŭ anŭ trebue sĕ-şĭ întrerupă studiile universitare în timpulŭ serviciului sĕu. In cele din urmă, décă nu vor depune esamenulŭ de oficer vor fi înstrăinaţĭ de universitate, încă doi, trei anĭ.“

„Maghiarimea ardelénă va urmări cu atenţiune desbaterea proiectului de lege militarŭ şi-şĭ va însemna numele acelora dintre deputaţii Ardealului, carĭ vorŭ jertfi cu atâta uşurinţă pe tinerii lorŭ“.

După aceste espectorărĭ maghiare-ardelenescĭ ale foiei şoviniste din Pesta, este de interesŭ pentru cetitorii noştri sĕ cunóscă şi *rĕspunsulŭ* ce l'a datŭ *ministrulŭ de honvedĭ br. Fehervary* deputaţiunei *ştudenţilorŭ universitarĭ ungurĭ*, carĭ s'au dusŭ şi la dênsulŭ cu *petiţiunea* în contra legei militare. Rĕspunsulŭ baronului Fejervary conţine aserţiunĭ fórte remarcabile asupra *necesităţei limbei germane ca limbă a armatei.* Ĕtă ce a ḑisŭ d-lŭ Fejervary:

„Veţĭ sci, domnii mei, că atâtŭ guvernulŭ, câtŭ şi în specialŭ ministerialŭ de rĕsboiu a avutŭ totdéuna înaintea ochilorŭ sĕi interesele junimei inteligente a ţĕrii. Căcĭ dóră tinerimea inteligentă a ţĕrii este chiămată de a conduce naţiunea în unire cu coróna în timpŭ de pace, ca şi în momentulŭ periculului. Nu trăimŭ aḑĭ în asemenĭ timpurĭ, când este de ajunsŭ numai însufleţirea spre a face trébă. Numai de aceea pentru că trebue sĕ păşimŭ armaţĭ faţă cu periculŭ, amŭ fostŭ constrînşĭ de a primi acele puncte în proiectŭ. De aceea, domnilorŭ, nu ascultaţĭ de vorbele unorŭ agitatorĭ singuraticĭ, că de aceştia şi malcontenţĭ se află pretutindenĭ în lume. Douĕḑecĭ de anĭ de esperinţă m'au condusŭ pe mine şi pe ministrulŭ de rĕsboi la compunerea acestui proiectŭ, şi credeţi'mĭ, că junimea, care satisface datoriilorŭ ei soldăţescĭ, nu servesce atâta oştirei, câtŭ mai multŭ naţiunei. Amŭ îngrijitŭ de aceea, ca junimea mai inteligentă, décă, precum de sine se'nţelege, va observa disciplina şi rigórea militară, sĕ nu fiă espusă la nicĭ-o vexaţiune; aceia însĕ, carĭ nu voiescŭ sĕ satisfacă datoriei lorŭ séu nu iau în seriosŭ serviciulŭ militarŭ, nu se potŭ împărtăşi de nicĭ o escepţiune deórece favorile trebue sĕ fiă meritate.“

„Greutăţĭ limbistice nu vorŭ esista. Vomŭ pretiode numai atâta cunoscinţă a limbei germane, câtŭ este neapĕratŭ de lipsă pentru serviciu, în celelalte tóte vorŭ rĕmâné unguresce. Şi'n adevĕrŭ, *putemŭ pretinde, ca unŭ omŭ inteligentŭ într'unŭ statŭ, ca alŭ nostru, unde naţionalităţile între olaltă comunică mai cu sémprin mediulŭ limbei germane, sĕ scie mă carŭ strictul necesarŭ din acestŭ idiomŭ.* Din causa amintită *limba armatei nu póte fi alta decâtŭ cea germană.* Fiţĭ liniştiţĭ, guvernulŭ şi ministrulŭ de rĕsboiu vĕ vorŭ concede tóte favorurile posibile. Dér *promisiunĭ positive* — veţĭ recunósce înşi-ve — *nu vĕ potŭ face*, căcĭ ceea ce stă în proiectŭ corĕspunde convingerei mele, şi pentru a mea convingere mĕ voiu întrepune înaintea forului chiămatŭ.

După ce lĭ-a vorbitŭ astfelŭ studenţilorŭ, ministrulŭ Fejervary a datŭ mâna fiecăruia din ei şi tinerii s'au depărtatŭ apoi ca opăriţĭ dela audienţă.

Corespondenţa „Gazetei Transilvaniei“

Selagiu, 7 Noemvre 1888.

Cam de unŭ deceniu încóce preoţimea română gr.-catolică din Selagiu, pĕtrunsă de sublimitatea chemărei sale, dă semne puternice de viéţă pe terenulŭ sacru alŭ carierei îmbrăţişate, căcĭ pe lângă aceea, că delătură cu energiă tóte obstaculele ce i-se opunŭ în ale religiunei şi moralităţii de fiii seculului luminei şi alŭ civilisaţiunei, ca adevĕraţĭ apostolĭ emuléză unulŭ cu altulŭ în împlinirea faptelorŭ măreţe religióse.

Unei asemenea fapte fui martorŭ şi eu în 7 Noemvre a. c. când biserica română gr. cat. din Pereceiu în unŭ intervalŭ scurtŭ de 4 anĭ şĭ-a luatŭ rĕmasŭ bunŭ pentru totdéuna dela délulŭ, care póte de seculĭ i-a datŭ adăpostŭ, şi desbrăcându-se de ornatele'i vechĭ, ca prin minune s'a aşeḑatŭ în mijloculŭ satului în ornamente strălucite, ca astfeliu reedificarea pe pétră tare sĕ fiă démnă de misiunea ce o are aicĭ pe pământŭ, ca maica şi casa lui Dumneḑeu şi fala credincioşilorŭ din Pereceiu. Ḑeu ca prin minune, căcĭ înainte de 4 anĭ era numai în nobila intenţiune a zelosului şi energiosului Protopopŭ de acolo Ioanŭ Cosma, care de unŭ şirŭ lungŭ de anĭ se cugeta, cum s'ar putea face şi în parochia sa o biserică démnă de cultulŭ divinŭ şi corĕspundĕtóre poporaţiunei şi seculului în care trăimŭ, când ĕtă că deodată dorinţa şi intenţiunea începù a deveni realitate, nobilulŭ apostolŭ se sacrifică însuşĭ pe sine şi dete grădina de legumĭ, ce o avea la parochiă, ca locŭ pentru edificarea nouĕi bisericĭ şi în faţa antistiei bisericescĭ subscrise 100, ḑi una sută fl. v. a., făcêndu-se astfelŭ pe sine celŭ dintâiu contribuitorŭ spre realisarea scopului sântŭ; căcĭ e de însemnatŭ, că afară de dorulŭ de a avé óre-când biserica din materiă solidă, nu era altceva, nicĭ baremĭ unŭ cruceriu. Esemplulŭ protopopului îlŭ imitară numai decâtŭ încă vre-o 12 inşĭ dintre poporenĭ, şi astfelŭ în anulŭ primŭ se făcù posibilă adunarea materiei, apoi, prin energia protopopului şi contribuirea tuturorŭ poporenilorŭ cu încetulŭ şi nu fără nĕcasurĭ în urmă se terminà lucrulŭ şi astfelŭ sosi ḑiua de bucuriă atâtŭ pentru bărbatulŭ meritelorŭ, câtŭ şi pentru poporulŭ credinciosŭ românŭ din Pereceiu.

La 9 óre clopotele din turnulŭ minunatŭ au sunatŭ prima dată anunţândŭ credincioşilorŭ din locŭ sosirea ḑilei de multŭ dorite a consacrărei bisericei, şi poporaţiunei române din giurŭ ca sĕ grăbéscă spre a fi de faţă la sĕrbătórea măréţă, care va rĕmâné însemnată cu litere de aurŭ în analele vieţii bisericescĭ a Pereceiului.

La 10 óre Reverendissimulŭ domnŭ vicariu Alimpiu Borboloviciu, plenipotenţiatŭ de Ilustritatea Sa d-nulŭ Episcopŭ alŭ Gherlei, însoţitŭ de 10 preoţĭ asistenţĭ, care de care în mai frumóse ornamente îmbrăcatŭ, începe măreţulŭ actŭ alŭ consacrărei şi cu versulŭ sĕu suavŭ înălţândŭ şi binecuvêntândŭ ziduŭ de biserică a marelui Dumneḑeu stórse lacrimĭ de bucuriă din ochii poporului adunatŭ. Apoi se ivesce pe catedră onoratulŭ domnŭ preotŭ din Siciu Ioanŭ Serbu, care prin o cuvêntare de totŭ frumósă arătà destinaţiunea sf. maice bisericĭ aicĭ pe pământŭ, că afară de biserică nu se dă mântuire, că în sf. biserică tótă classa de ómenĭ îşĭ póte afla mângăerea şi pacea cea atâtŭ de dorită a sufletului sĕu. Urmà apoi sf. liturghiă la finea căreia Revd. domnŭ vicariu cetì autografulŭ Ilustrităţei Sale Părintelui Episcopŭ, în alŭ cărui nume dădù binecuvêntare celorŭ adunaţĭ în numĕrŭ cam de 2000.

Apoi eşirămŭ şi ne aşeḑarămŭ la masa ospitală a domnului protopopŭ, unde nu lipsiră nicĭ toastele, între carĭ Rev. d-nŭ vicariu a ridicat în onórea şi sănĕtatea Ilustrităţei Sale Episcopului diecesanŭ. Urmà apoi petrecere cu jocŭ la finea căreia ne-amŭ despărţitŭ ducênd fiăcare cu sine cea mai plăcută amintire, rugândŭ pe Dumneḑeu ca preoţimea română selagiană sĕ rĕmână şi mai departe zelósă şi sĕ nu încete a ridica după putinţă bisericĭ nouĕ în loculŭ celorŭ vechĭ, căcĭ biserica e gloria şi fala poporului românŭ. **Z.**

Literatură.

Niţă Dragă, schiţă din vieţa unui muncitorŭ, de I. C. Panţu, a eşitŭ în broşură de 76 pagine octavŭ, cu preţulŭ de 20 cr.

Logofĕtulŭ Mateiu, novelă de acelaşŭ autorŭ, o broşură de 105 pagine octavŭ, cu preţulŭ de 40 cr.

Amêndouĕ novelele se află de vênḑare la librăria N. I. Ciurcu în Braşovŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Impuşcatŭ. Gendarmeria a datŭ între Boiţa şi Porceştĭ de urma unui hoţŭ de cai vestitŭ, care însĕ isbutì sĕ scape tocmai când era sĕ fiă prinsŭ. Hoţulŭ o luà la tugă către Boiţa şi nevoindŭ sĕ se oprésca la provocarea gendarmilorŭ, fù împuşcatŭ de aceştia căḑêndŭ mortŭ la pământŭ.

Furtŭ şi omorŭ. Se scrie din Seghedinŭ: Bogatulŭ economŭ Stefanŭ Tisoczki (Dirizs) din Kistelek, în vêrstă de 80 de anĭ, şi soţia sa în vêrstă de 78 de anĭ, au fostŭ omorîţĭ Sâmbătă nóptea, în sĕptĕmâna trecută, în modŭ înfiorătorŭ. Tisoczki ţinea în arêndă cârciuma arendaşului regalielorŭ. Sâmbătă séra se duse bĕtrâna în vecinătate, ca sĕ aducă piftii (recĭ, cotoróge) pentru cincĭ Slovacĭ, carĭ se aflau în cârciumă. Bĕtrâna se duse cu piftiile acasă. Din acelŭ momentŭ cei doi bĕtrânĭ n'au mai fostŭ vĕḑuţĭ. Nedeschiḑêndu-se diminéţa cârciuma, pela 11 óre a. m. fù spartă uşa şi bĕtrânii fură găsiţĭ morţĭ în odaia de durmitŭ. Dulapurile erau sparte şi mobila stricată. Dintr'unŭ dulapŭ lipséu, cum se ḑice, vr'o 600 fl. Despre ucigaşĭ lipsesce orĭ-ce urmă, cu tóte că gendarmeria i-a căutatŭ prin împrejurimea întrégă Duminecă tótă ḑiua. Ucigaşii au fostŭ căutaţĭ şi la têrgulŭ din Majsa, dér fără resultatŭ. Procuratura din Budapesta fiindŭ încunosciinţată pe cale telegrafică despre acestŭ omorŭ a arestatŭ doi individĭ, pe carĭ conducĕtorulŭ postului de gendarmeriă îĭ bănuesce a fi autorii crimei.

Cununiă.

Domnulŭ *Arsenie Vlaicu*, profesorŭ la şcóla comercială română din locŭ, şi domnişóra *Virginia C. Iuga*, nepóta distinsului şi veteranului nostru publicistŭ George Bariţiu, îşĭ vorŭ serba cununia Duminecă în 6 (18) Noemvre în biserica Sf. Nicolae din locŭ.

Adresămŭ tinerei părechĭ cele mai sincere felicitărĭ!

***

Elena Poparadd, fica D-lui căpitanŭ pens. Mih. Poparadu din Poşorta, şi *Valeriu P. Comşa* din Cópăcelŭ, teologŭ abs. de Blaşiu, îşĭ vorŭ serba cununia Joi în 22 Noemvre st. n la 11 óre a. m. în biserica gr.-cath. din Poşiorta.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 16 Noemvre. Comisiunea pentru armată a camerei deputaţilorŭ a primitŭ în generalŭ proiectulŭ nouei legĭ militare.

Berlinŭ, 16 Noemvre. *Situaţiunea politică ameninţă a se desfăşura mai neamicalŭ.* Cu tóte afirmările reciproce, se asigură, că aci se consideră facerea împrumutului de 500 milióne francĭ de către Rusia ca fiindŭ destinată *pentru scopurĭ de înarmărĭ. Momentŭ neliniştitorŭ* este şi scirea despre marile schimbărĭ în dislocarea corpurilorŭ de armată rusescĭ, care suntŭ declarate ca fiindŭ făcute *pentru întărirea trupelorŭ dela graniţa vestică. E nendoiosŭ, că garnisónele din districtele vestice au fostŭ din nou întărite încă cu douĕ divisiunĭ de infanteriă şi că suntŭ disponibile pentru acelaşĭ scopŭ încă douĕ-trei divisiunĭ de trupe rusescĭ.*

Bruxella, 16 Noemvre. Cu ocasiunea primirei unei deputaţiunĭ, *Regele a descrisŭ situaţiunea Europei ca fiindŭ plină de periculŭ.*

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 15 Noemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.38	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.64	„	9.68
Lire turcescĭ . . .	„	10.92	„	10.95
Imperialĭ	„	9.92	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5·72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	125.—	„	126.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Noemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.15
Renta de hârtiă 5%	92.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	116.50
Bonurĭ rurale ungare	104.70
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.40
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguréscŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguréscŭ	131.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123 50
Renta de hârtiă austriacă	82.10
Renta de argintŭ austriacă	82.75
Renta de aurŭ austriacă	110.20
Losurĭ din 1860	140.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	876.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	301 50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	306.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	$9.65^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	59.25
Londra 10 Livres sterlinge	131.95

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

„Aşa-déră d-ta trăescĭ?“

„Durere, Milord, încă trăescŭ!“

„Şi te dóre pe d-ta acestŭ traiu?“

„Oh, Milord, de ce mĕ întrebĭ despre asta, când sciu, că femeea care îţĭ este acum mirésă, odinióră m'a iubitŭ!“

In cuvintele acestea ale cavalerului se coprindea atâta durere, încâtŭ lordulŭ, mişcatŭ adêncŭ, îi rĕspunse:

„Sir, femeea acésta ş'acuma te iubesce!“

Reginald privia spre lordŭ, cuprinsŭ de mirare.

„Da, Sir“, continuà elŭ, „inima ei a rĕmasŭ totŭ a d-tale şi numai mâna este a mea“.

„Ce grăescĭ d-ta?“ întrebà turburatŭ Reginald păşindŭ spre lordulŭ.

„Numai încetŭ“, îi observà acesta, „căcĭ Alice e fórte simţitóre, bagă de sémă sĕ n'o trezescĭ.“

Reginald căḑù la piciórele femeei şi c'o durere fericitóre îi privì faţa albă şi graţiósă şi ochii ei închişĭ.

Iubirea acestei femei pentru elŭ este unŭ paradisŭ perdutŭ.

(Va urma.)

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după améḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după améḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că ma avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei“, precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ